

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

**nr. 12.319 van 7 februari 2017
in de zaak A. 221.213/XIV-37.285**

In zake : XXXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Kati Verstrep
 kantoor houdend te 2060 Antwerpen
 Rotterdamstraat 53
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

Het cassatieberoep, ingesteld op 13 januari 2017, strekt tot de cassatie van het arrest nr. 179.341 van 13 december 2016 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 23 januari 2017 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State’.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen kon in het bestreden arrest op wettige wijze vaststellen dat verzoeker niet over het vereiste actueel belang beschikt bij zijn beroep tot nietigverklaring tegen de beslissing waarbij zijn aanvraag om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980

‘betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen’ (hierna: de vreemdelingenwet) niet-ontvankelijk werd verklaard nu het opgelegde ministerieel besluit tot terugwijzing tevens een verbod inhield om gedurende tien jaar op het grondgebied van het Rijk te verblijven, zodat ook een eventuele vernietiging van de aanvankelijk bestreden beslissing slechts tot een nieuwe weigering van de aanvraag zou kunnen leiden. Verzoeker kan zich te dezen niet dienstig beroepen op artikel 74/11 van de vreemdelingenwet dat enkel betrekking heeft op een inreisverbod, noch wordt in het bestreden arrest aanvaard dat artikel 74/11 van de vreemdelingenwet van toepassing zou zijn, zoals verzoeker ten onrechte stelt. Met de loutere bewering dat “een inreisverbod en een ministerieel besluit beiden een terugkeerverbod inhouden” toont verzoeker niet aan dat hij zich in eenzelfde situatie zou bevinden als iemand die het voorwerp uitmaakt van een inreisverbod. De terugwijzing is slechts mogelijk in welbepaalde gevallen die niet gelijklopen met de gevallen waarin een inreisverbod kan worden opgelegd.

Het enige middel is kennelijk ongegrond.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.

2. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 200 euro.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op zeven februari tweeduizend zeventien, door:

Carlo Adams,

wnd. kamervoorzitter,

staatsraad,

bijgestaan door

Joris Casneuf,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Carlo Adams